

qbus lacte rē. sicut pueris. i. pe. z. Sicut modo geniti in-
fantes rōnabiles sine dolo lac cōcupiscite rē. i. Cor. 3. Tā-
q̄ parvulis in xpo lac vobis potum dedi nō escas.

Deide cū dicit. (Dis. n. g. lactis rē.) Exponit similitudinem
Et p̄io expōit illud qd̄ dixit de lacte. Secūdo illud qd̄ di-
xit de solido cibo ibi. (Perfectoz aut rē.) Circa primum
duo facit. P̄io. n. ponit expositionē. Secūdo expositionis
rōnes ibi. (Parvulus. n. ē rē.) Dicit ḡ. Ita dico qd̄ idigetis
lacte sicut pueri. Dis enī g. lactis ē particeps expers est ser-
monis iusticie. i. ois g. indiget nutrirī lacte expers est. id est
nō potest habere partē in sermonib⁹ iusticie pfecte itelligē-
dis. Mat. 5. Nisi abundauerit iusticia v̄ra plusq̄ scribāz.
puer. 15. In abūdātī iusticia v̄ra maxima ē. D̄s aut nō sūt
p̄icipes pueri. Esa. 28. Quē docebit sciētia: aut quē intelli-
gere faciet auditū: ablactatos a lacte: anulos ab yberib⁹.
Sed cōtra. qz apl̄s superius multa valde difficilia tradi-
dit eis. s. de mysterio trinitatis: z de sacramēto icarnatōis:
z multa alia ardua. Ergo vel nō erāt puuli: vel talia tradē-
da sunt parvulis. Respōdeo dicēdū ē s̄m augu. qd̄ nō ē itelli-
gendum qd̄ in doctrina fidei alia sunt tradēda maioribus
z pfectis. z alia ip̄fectis. Nō enim ē iter eos ista differen-
tia. Eadē enīz v̄risq̄ sunt tradēda. sed puulis pponenda
sunt: sed nō exponēda nec ptractāda. qz it̄lectus eoz ma-
gis deficeret q̄ eleuaret. Lac s̄m glo. est sicut verbū caro
factū ē. Contra. nō minoris difficultatis ē hoc itelligere q̄
quō verbū erat apud deū. Unde augustinus dicit qd̄ istud
iuenit in libris platonis. nō tñ illud. Ipse aut augustin⁹ nō
poterat suspicari qd̄ sacramēti haberet verbū caro factus
est. Respōdeo dicēdū est qd̄ cognoscere verbū caro factus
est: per simplicem fidē est satis facile. qz pōt cadere in ima-
ginatione z aliquo modo in sensu. sed verbuz apud deū oīo
excedit oēs sensum. z nō nisi p̄ rōnē pōt: z cū multa z maxi-
ma difficultate comprehendī.

Cōsequēter assignat rōnem cū dicit. Parvulus enim est:
nō quidem etate: sed sensu. Tripliciter aut aliq̄s dicit par-
vulus. Est enīz aliquis parvulus p̄ humilitatem. Mat. 11.
Reuelasti ea parvulis. Etate. Gal. 4. Quāto tēpore heres
parvulus est rē. Sensu. i. Cor. 14. Nolite pueri effici sensu
bus. sed malicia parvuli estote: sensibus aut pfecti sitis. Et
isto mō accipit hic parvulus.

Deide cū dicit. (Perfectoz aut rē.) Exponit illud qd̄ di-
xerat de cibo solido. Doc. n. patet in corporalib⁹: qd̄ qñ hō
puenit ad etatem pfectaz: virtut fortiori z nobiliori z soli-
diori cibo. Sic spūalis qñ puenit ad pfectionez spūalē de-
bet ei pponi doctrina solidior. Ista aut perfectio duplex ē
Una est perfectio s̄m it̄lectū: qñ aliq̄s habet iudiciū itel-
lectus ad recte discernēdū z iudicādū de his que sibi ppo-
nuntur. Alia est pfectio s̄m affectū: quā facit charitas: que
ē cū aliq̄s totalr̄ deo inheret. Un̄ Mat. 5. post p̄cepta cha-
ritatis d̄. Estote ḡ pfecti. rē. Est autē pfectio charitatis vt
dicit augustin⁹: vbi nulla ē cupiditas. Quāto. n. quis magl
ascēdit in deū: tāto plus cōtēnuit tēporalia. ps. Quid enīz
mibi est in celo rē. Hoc enīz habz sacre scripture doctrina
q̄ in ipsa nō tñ tradunt̄ speculāda sicut in geometria: sed
etiam approbāda per affectū. Un̄ Mat. 5. Qui autē sece-
rit z docuerit rē. In alijs ḡ sciētys suffic̄ qd̄ hō sit pfect⁹ s̄z
it̄lectū. In istis vero requir̄ qd̄ sit pfectus s̄m it̄lectum
z affectū. Loquēdum est igit̄ alta mysteria pfectis. i. Cor.
z. Sapiētia loq̄mur iter pfectos. Unusq̄sq̄ enī s̄m qd̄ ē di-
spōsit⁹ sic iudicat: sicut iratus aliter iudicat durāte passio-
ne. z aliter ipsa cessante. Et silr̄ icōtinēs aliter iudicat ali-
quid esse bonū tēpore passionis. aliter post. Et id̄ dicit p̄s
q̄ vnusq̄sq̄ q̄lis est talis sibi finis videt. z qz ea q̄ in sacra
scriptura tradunt̄ p̄tinēt ad affectū: nō tñ ad it̄lectuz. id̄
opz eē pfectū in vtroq̄. Et id̄ apl̄s volēs ostēdere q̄ sint

perfecti: qd̄ sit tradēdus iste solidus cibus. dicit qd̄ sunt isti q̄
p̄ sua s̄suetudine h̄nt sensus exercitatos. Un̄ ista pfectio
ne q̄tuor sunt attēdēda. s. ipsa pfectio in se in quo cōsistat. z
q̄tū ad hoc dicit. Qui habēt sensus exercitatos. Et veni-
enter loq̄t. In hoc enī exprimit v̄trāq̄ pfectionē. qz vt di-
cit p̄s it̄lectus p̄t iudicat de appetēdis z agēdis dicit
sensus: qz est relatus ad aliqd̄ p̄ticulare. Un̄ nō accipit hic
sensus p̄ sensu exteriori. Qui ergo sentit que dei sunt p̄-
ctus est. Phil. 3. Quicūq̄ pfecti sumus hoc sentiamus. i.
Cor. 2. Nos autē sensus xpi habem⁹. Qui vō nō sentiunt
nisi carnalia deo placere nō possūt: vt ps̄ Ro. 8. Sc̄do
attēdēda est dispositio eius in quo est: qz debet esse exer-
citatus. i. Ti. 4. Exerce te ipsum ad pietatē. Qui enī nō est
exercitatus nō p̄t h̄re rectū iudiciū: qd̄ ad hoc requir̄. Eccl̄i
34. Vir i multis expert⁹ cogitabit multa. Itē qd̄ nō ē exper-
tus pauca recognoscit. Tertio causa huius exercitatio-
nis: z hec ē s̄suetudo: nō. s. socium: sed frequētia actus. Et id̄
dicit. Pro s̄suetudine. s. recte agendi. puer. 22. Adolescēs
iuxta viā suā etiam cū senuerit nō recedet ab ea. Si ergo
v̄s esse perfectus nō des te ocio: sed assuesce te bonis a iu-
uentute. Quarto finis huius exercituz: quia. s. ad discre-
tionez boni z mali. Tunc. n. perfectus est quādo discernit
inter bonum z malum. Esa. 7. Sciat eligere bonū z repro-
bare maluz. Dec autem sunt tria. s. discretio iter bonum z
malum. inter bonū z melius. inter malū z peius. In his. n.
requir̄ rectitudo iudicij. CAP. VI.

Quapropter intermittentes inchoa-
tionis christi sermonem ad perfe-
ctionem seramur: non rursus ia-
cilentis fundamentum penitentie
ab operib⁹ mortuis: z fidei ad des.

baptis matuz doctrine: impositionis quoq̄ ma-
nuū ac resurrectōis mortuoz z iudicij eterni.
Et hoc faciemus: siquidem permiserit deus.
Impossibile enim est eos qui semel sunt illu-
minati: gustauerunt etiam donū celeste. z par-
ticipes facti sunt spiritus sancti. Sustauerunt
nihilominus bonum dei verbum virtutesq̄ se-
culi venturi: z prolapsi sunt: rursus renouari
ad penitētiam: rursus crucifigentes sibi met-
ipsis filium dei: z ostentui habentes.

Supra apl̄s fecit mētionē de pōtificatu xpi s̄m ordinez
melchisedech: z ostēdit tarditatez eoz qd̄ scribebat: hic re-
dit ad suū ppositū. Et circa hoc tria facit. qz p̄io aperit in-
tentionē suā. Sc̄do ostēdit eius difficultatez ibi. (Et hoc qd̄
dem faciem⁹ rē.) Tertio declarat suā itentionē ibi. (Cōsi-
dimus aut rē.) Circa primuz duo facit. qz p̄io manifestat
suū ppositū. Sc̄do exponit qd̄ dicit ibi. (Nō rursus iaciē-
tes rē.) ppositū suū ē qd̄ p̄missis his q̄ p̄tinēt ad inchoa-
tionez doctrine xpiane vult proseq̄ alia altiora. Un̄ dicit.
Iā dictū ē qd̄ pfectis op⁹ ē solido cibo. quapropter intermit-
tentes inchoationē doctrine xpi p̄ quā xps inchoat eē in no-
bis qd̄ est p̄ doctrinā fidei. Ep̄e. 3. Habitare xps p̄ fidē in
cordib⁹ nr̄is. Seramur ad pfectionē. i. ad ea q̄ spectāt ad p̄-
fectionē doctrine xpi. i. Cor. 13. Quādo factus sum vir eua-
cuauī q̄ erant puuli. Hoc aut s̄m glo. ad duo referri pōt. s.
vel ad it̄lectum vt. s. ex quo homo puectus est debet in-
termittere perilia z vacare pfectis. i. Cor. 2. Sapiētia loq̄-
mur iter pfectos. Vel ad affectū. Et est sensus qd̄ nō semp
est stādus in sensu icipiētium. Sed opz tendere ad statum
perfectoz. Heñ. 17. Ambula corā me z esto perfectus. Dic

Ad hebreos

est duplex obiectio. 7 pmo de hoc qd dicit intermitteres inchoationem: qz nūq̄ debet intermittere inchoatio. ps. Et dixi: nūc cepi. Job. 27. Justificationē quā cepi tenere nō deserā. Respondeo dicēdū qd cōtingit dupl̄ intermittere inchoationem. Vel q̄tū ad estimationē 7 sic semp debet hō eē sicut incipiens 7 tēdens ad maiora. Phil. 3. Nō qz iaz ceperim aut qz iaz pfectus s̄z. Vel q̄tū ad perfectionē. 7 sic semp debz niti hō trāstire ad statū pfectū. Phil. 3. Que retro sunt obliuiscens ad ea q̄ priora sunt me extēdēs. In via enī dei nō p̄gredi ē regredi. ¶ Alia obiectio ē de h̄ qd dicit. Seramur ad perfectionē. Perfectionē. n. cōsistit i p̄sily. Mat. 19. Si vis perfectus eē vade 7 vende oīa 7c. Nō oēs aut tenentur ad cōsilia. Respondeo dicēdū est qd duplex est pfectio. Una. s. exterior q̄ cōsistit in actib⁹ exteriorib⁹ q̄ sunt signa iteriorū sicut virginitas. volūtaria paupertas. Et ad hāc nō oēs tenent. Alia ē iterior q̄ cōsistit in dilectiōe dei 7 p̄xi. Col. 3. Charitatē habētes qd ē vinculū pfectiōis. Et ad pfectiōnem hō nō oēs tenent. sed oēs tenent ad eā tēdere. qz si qs nollet plus diligere deū nō faceret qd exigit charitas. Dic aut seramur. 7 hoc fm impulsionez a spū sancto. Ro. 8. Qui spū agunt bi filij dei sunt. Ut sicut q̄ portati a deo q̄ portat infirmitatē n̄az. Esa. 46. Audite me domus iacob 7 oēs refiduum dom⁹ israel q̄ portamini a meo ytero. Ut sicut portati adiuicē. Gal. 6. Alter alteri⁹ onera portate.

¶ Deide cū dicit. (Nō rursus iaciētes 7c.) Expōit qd dixit 7 intendit ostēdere que sunt illa q̄ faciūt ad inchoationē doctrine xp̄i. Et vti s̄ similitudine. Per fidē enīz aīa edificat. in spūali edificio. Sicut ḡ in corpali edificio p̄io ponit fūdamētū: ita hic p̄ma rudimēta doctrine xp̄i sunt quasi fundamētum. S̄z 3. qz ifra. ii. ponit fides esse fundamētūz. fides aut vna est. Ephe. 4. Unus dñs: vna fides: vnū baptisma. hic aut ponit sex fundamēta. ḡ videt q̄ male. Respondeo dicēdū est qd fides fundamētū ē virtutū. Ista aut que ponit hic sunt fundamētū doctrine xp̄i. Dicit nō rursus q̄ si ita firmiter ponam⁹ qd nō oporteat iterato ponere. Ut qz vudū posuistis: 7 nō opz iterare. Multū aut signāter ordinat ista ap̄s. Sicut. n. in via gnōnis 7 cuiuscūq̄ mot⁹ prius ē recessus a termino a quo. 7 post accessus ad terminum ad quem. ita dicit hic qz penitētia est recessus a pctō. 7 sic est q̄si qdā fūdamētū in ista vita. Nemo. n. fm aug. sue volūtatis arbiter pōt nouā vitā inchoare: nisi peniteat eū p̄terite. Un dñs in p̄cipio p̄dicatiōis dicit. Penitētiā agite. Mat. 4. Et iō dicit. Penitētie ab operib⁹ mortuis. Opera enīz mortua dicūtur vel q̄ fm se sunt mortua vel sūt mortificata. Res d̄r viua q̄n hz officiū pprie vtutis a quo cuz deficit d̄r mortua. Opera n̄a sūt ordinata ad beatitudinē q̄ est finis hoīs. Et iō q̄n nō ducūt ad beatitudinē nec ordinari possunt dicūt mortua. 7 hec sunt opera facta in pctō mortali. ifra. ii. Sanguis xp̄i q̄ p spūm. sc̄m̄ obtulit seipm̄ imaculatū deo emūdabit p̄ciētias n̄as ab opib⁹ mortuis. Opera vō facta in charitate p̄pctm̄ mortificant. qz nō h̄nt vtutē vt mereant vitā eternā. Ecceh. 18. Dēs iusticie ei⁹ q̄s fecerat nō recordabunt. Penitētia vō facit qd ista reuiviscunt: qz reputant ei ad vitam eternam. In accessu vō ad terminū p̄io ē fides. Et iō dicit. Fundamētū fidei ad deū. Propriū aut fidei ē qd credat hō 7 assentiat nō visis a se: s̄z testimonio alterius. Hoc autem testimonium vel est hoīs tm̄: 7 istud nō facit vtutē fidei. qz homo 7 fallere 7 falli potest. Ut istud testimonium ē ex iudicio diuino. 7 istud verissimuz 7 firmissimū ē: qz ē ab ipsa veritate: q̄ nec fallere nec falli pōt. Et iō dicit. Ad deū: vt. s̄ assentiat his q̄ deus dicit Jo. 14. Creditis in deuz 7 in me credite. Sc̄do in isto p̄cesu sunt sacramēta fidei. Hec aut sunt duo sacramēta itranitium. de his enī tm̄ agit hic ap̄s. Et ista sūt baptismus primū. 7 sc̄d̄z ē cōfirmatio. Quātū ad primū dicit. Baptisma-

tum. Sed 3. Ephe. 4. Una fides: vnū baptisma. Nō ḡ plura sunt baptismata. Respondeo: dicēdū ē qd triplex est baptismus. s. fluminis: flaminis: 7 sanguis. sed duo vltima. qz nō habēt vim nisi referatur ad p̄mū. qz illud opz h̄re in p̄posito si nō assit facultas in habētib⁹ vsūm liberi arbitry. Et ideo nō sunt tria sacramēta: s̄z vnū sacramētū p̄ qd regeneramur ad salutē. Jo. 3. Nisi qs renatus fuerit ex aqua 7 spū sancto 7c. Inter ista vō baptism⁹ sanguinis plus hz de effectu baptismi: si tm̄ primū fuerit in p̄posito: vl̄ trarium nō teneat in mēte: sicut p̄z de inocētib⁹: qd nō erāt in opposita dispositiōe. Baptismus enī vtutē hz ex merito passionis xp̄i. Ro. 6. Quicūq̄ baptizati sum⁹ i xp̄o iesu i morte ip̄s⁹ baptizati sumus 7c. Sicut ḡ baptizati cōformatur morti xp̄i sacraliter: ita martyr realit. Et iō istud baptism⁹ hz totum effectū baptismi q̄tū ad hoc qd purgat oēs culpā 7 penam pcti: nō tm̄ ip̄imit caracterem aliquē. Et iō si recipiēs martyriū sine baptism⁹ aque resurgetur esset baptizatus. Penitētia vō nō tm̄ hz de effectu baptismi: qz nō tollit oēs penā licet tollat culpā. Sicut tm̄ martyr p̄formatur se morti xp̄i p̄ exteriorē passionē. ita penitēs p̄ interiorē. Gal. 5. Qui xp̄i sunt carnē suā crucifixerūt cū vitys 7 cōcupiscētys. Jō pōt eē tāta qd tolleret oēm culpā 7 penā. sicut p̄z in latrone 7 magdalena. Un penitētia d̄r baptism⁹ iquātū supplet baptismi vicē. Et qz nō licez illud iterari. iō instituta ē penitentia. Ista ḡ dicunt baptismata. qz habent effectū baptismi. S̄z tm̄ sunt vnū baptism⁹: qz nō agūt nisi illud habeat i p̄posito. ¶ Secūdū sacramētū itranitium est in ipsa manuū ipositionē. Hec aut est duplex. Una ē miracula faciēs sicut q̄n xp̄s p̄ manu ipositionē curabat infirmos. Luc. 4. Singulis manu iponēs curabat eos. Alia ē sacramētalis. 7 hec est duplex. Una i sacramēto ordinis. i. Ti. 5. Manus nemini cito iposueris. Alia ē in sacramēto cōfirmatiōis ad renouationē. Tit. 3. Per lauacrū regnōnis 7 renouatiōis spūsancti 7c. In p̄firmatiōe enī dat spūsanctus ad robur. Sicut enī in esse nāe p̄s generat hō 7 postea auget 7 roboratur: ita in eē gratie. Tertio seq̄ termin⁹ motus: ad quē motus terminant. 7 ille ē duplex. Duo enīz expectam⁹. Primū ē resurrectio corporis. 7 ista ē fidei fūdamētū: qz sine hac inanis ē fides n̄a. i. Cor. 15. Itē expectam⁹ remunerationem q̄ fiet p̄ iudicē. Eccles. 12. Luneta q̄ fiūt adducet de⁹ in iudicium. Et iō dicit. Iudicij eterni. nō qd illud iudiciū duret p̄ mille ānos sicut voluit lactātus: s̄z tm̄ erit in momēto: sed d̄r eternū: qz sentētia q̄ ibi dabit in eternū durabit. Mat. 25. Ibunt hi in supplicijū eternū: iusti aut in vitā eternam. ¶ Et sciēdū ē qd oīa ista q̄ dicit se velle hic tractare sunt q̄ si quedā rudimenta fidei. Unde predicat ea nouitys. Act. 17. 7 in multis alijs locis.

¶ Deide cū dicit. (Et hoc qdē faciem⁹ 7c.) ostēdit difficultatem p̄positi sui exequēdi. Difficile enī est 7 in se 7 respectu auditorz. Un tria facit. P̄io inuit qd in hoc potissime indi geat diuino auxilio. Sc̄do subdit quorūdā ibecillitatē ibi. (Impossibile est enī 7c.) Tertio adducit quādas similitudinem ibi. (Terrā enī q̄ sepe 7c.) Dicit ḡ. Seramur ad perfectum: 7 hoc faciem⁹ si pmiserit de⁹. Min⁹ aut dicit 7 plus significat. nō ē tm̄ necessariū qd dñs pmittat: sed opz qd oīa faciat. Sap. 7. In manu dei nos 7 sermōes n̄i. Et iō d̄z oīa ponere sub cōfidētia diuini auxily.

¶ Deide cū dicit. (Impossibile ē. n. 7c.) ostēdit ibecillitates eoz. erāt. n. imbecilles ad audiēdū. Sicut enīz in corporalibus nullus status est ita periculosus sicut reciduiantius: ita in spūalibus qui post gratiam cadit in peccatum difficilius surgit ad bonum. Et circa hoc facit tria. p̄mo proponit bona que perceperant. Secundo difficultatem causatam in eis ex reciduo ibi. (Et plapsi sunt 7c.) Tertio assignat rationem ibi. (Rursus crucifigentes 7c.) Bona aut

quedam sunt presentia: quodam vero futura. Ipse vero in presenti habuerunt spiritalem regenerationem: et quantum ad hoc dicit. Illuminati. Ephe. 5. Eratis aliquando tenebre: nunc autem lux in domo. Ista autem illuminatio fit per fidem. Act. 15. Sicut purificatis corda eorum. Habet etiam bonorum dei participationem: et quantum ad hoc dicit. Et gustauerunt donum celestis. Donum istud est gratia et dicitur celestis: quia a celis deus eam dat. ps. Dedit dona hominibus. Et Jac. 1. De datum optimum: et omne donum perfectum desursum est descendens a parte luminis. Et est etiam in eis participatio diuine bonitatis. z. pe. 1. Per quem. s. christum maxima nobis et preciosa promissa donauit. Ideo dicit. Participes facti spiritus sancti. Quia enim dona dantur ex amore: et ideo istam participationem attribuit spiritus sancto. Est autem participare partes capere. Solus autem christus spiritum sanctum habuit ad plenitudinem. Jo. 3. Non enim ad mensuram dat deus spiritum. Alii enim sancti de eius plenitudine receperunt: et participes facti sunt: non quod substantie: sed distributionum eius. Supra. z. Et variis spiritus sancti distributionibus. i. Cor. 12. Diuisiones gratiarum sunt idem autem spiritus et cetera. Item in presenti habuerunt doctrine eruditionem. Et quantum ad hoc dicit. Gustauerunt nihilominus bonum dei verbum. Verbum istud dicitur bonum: quia est verbum vite eterne. Jo. 6. Domine ad quem ibimus verba vite eterne habes. ps. Quae dulcia faucibus meis eloquia tua. Dicit autem gustauerunt: quia non solum intellectu: sed et reficit affectum: in quo est quedam saporatio. ps. Gustate et videte quoniam suavis est dominus. ¶ Bona autem futura habuerunt in spe. Ro. 8. Spe salui facti sumus. Et idem dicit. Virtutesque seculi venturi. Quorum autem quedam habent non solum in spe: sed et in quadam ichoatione: et ille sunt dotes aie. s. visio: tentio et fruitio: et illa habentur in quadam ichoatione: in qua sunt fides spes et charitas que istis respondet habetur in presenti. Alia autem sunt bona. s. dotes corporis. s. subtilitas: agilitas: impassibilitas: claritas: quae solum habentur in spe.

¶ Consequenter cum dicit. (Et prolapsi sunt et cetera.) ostendit difficultatem ad resurgendum causatam ex casu. Ubi notandum est quod non dicit lapsi simpliciter: sed prolapsi. i. totali lapsi. quia si lapsi tantum essent: non ita difficile foret resurgere. Prover. 24. Septies in die cadit iustus et resurgit. Quod si diceret apostolus illos qui prolapsi sunt impossibile esse resurgere. tunc posset dici quod in hoc notat maximam difficultatem resurgendi. s. propter peccatum: et propter superbiam: sicut patet in demonibus. Sed quia dicit illos qui semel prolapsi sunt non posse renouari et cetera. nec est aliquid peccatum in hoc mundo a quo posset homo penitere. ideo aliter est intelligendum. ¶ Unde sciendum est quod ex hoc loco sumpsit nouatus quodam: qui fuit presbyter ecclesie romane: occasione errandi. Voluit enim quod nullus post baptismum poterit ad penitentiam resurgere. Sed ista positio falsa est sicut dicit arbanasus in epistola ad serapionem: quia ipse paulus recepit inuestuolum corinthi. Sicut ps. 2. Cor. 2. et sicut Gal. 4. quia dicit Silioli mei quos iteque parturio et cetera. Est ergo intelligendum sicut dicit augustinus: quod non dicit quod impossibile est penitere: sed quod impossibile est rursus renouari. i. baptizari. Tit. 3. Per lacerum regenerationis et renouationis et cetera. Nunquam enim posset homo sic penitere quod posset iteque baptizari. Et hoc dicit apostolus: quia secundum legem iudei multoties baptizabantur. sicut ps. Marci 7. Et idem ad istum errorem remouendum dicit beatus apostolus.

¶ Deinde cum dicit. (Rursus crucifigentes et cetera.) assignat rationem quare baptismus non iteratur. quia baptismus est quedam cofiguratio mortis christi: sicut ps. Ro. 6. Quicumque in christo baptizati sumus in morte ipsius baptizati sumus et cetera. Nec autem non iteratur: quia christus resurgens ex mortuis iam non moritur. Ro. 6. Qui ergo iterato baptizantur rursus christus crucifigunt. Vel aliter quod denotet repugnantiam gratie christi. vt. s. velint frequenter peccare et post iterum baptizari. vt scilicet non referant ad iterationem baptismi: sed ad lapsum eorum qui peccant. Qui scilicet

quantum in ipsis est rursus crucifigunt christum. quia christus pro peccatis nostris mortuus est semel. i. petri. 3. Quis ergo peccas baptizatus quantum in te est das occasionem vt iterum crucifigatur: et fit contumelia christo in cuius sanguine te lotum maculas. Apoc. 1. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. ¶ Lectio. II.

Erra enim sepe venientem super se bibens imbrem et germinans herbam opportunam illis a quibus colitur accipit benedictionem a deo. proferens autem spinas ac tribulos reproba est et maledictio proxima. cuius consummatio in combustiones.

¶ Supra ostendit apostolus difficultatem ad suum propositum exequendum puenientem ex eorum culpa: hic adducit ad hoc quandam similitudinem. Et primo quantum ad bonam terram. Secundo quantum ad malam ibi. (Proferens autem et cetera.) Sciendum est autem quod secundum vnam expositionem supra voluit apostolus illos qui semel baptizati sunt non posse iteque baptizari vel renouari ad penitentiam. Alia autem est expositio que ibi dimissa fuit: quod impossibile est eos qui in hac vita semel illuminati sunt rursus in alia vita renouari ad penitentiam. Eccles. 9. Quicquid potest manus tua facere istanter operare: quia nec opus: nec ratio: nec sapientia: nec scientia est apud inferos et cetera. Jo. 9. Venit noster qui nemo potest operari. Rursus exponat. i. post hanc vitam. Et huius ratio est. Duo enim causant penitentiam. Vnum est quod dat efficaciam. s. meritum passionis christi. i. Jo. 2. Ipse est propitiatio pro peccatis nostris. Aliud autem est exemplum penitentium: quod habemus in christo per considerationem. s. considerando austeritatem: paupertatem et tandem passionem. i. pe. 2. Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplum et cetera. Sic ergo intelligitur quod dicit. Rursus crucifigentes. i. crucis christi fructum percipientes. et hoc quantum ad id quod dat efficaciam penitentiae. Et ostentui habentes. quantum ad exemplum penitentium. Et sic accipitur ostentum in bonum. Ista vero similitudo que ponitur hic de terra potest referri vel ad id quod supra dictum est. Seramur ad perfectionem. et tunc erit sensus quod si seramur habebimus benedictionem sicut terra bona. Vel potest continuari ad dictum immediate secundum expositionem vtriusque siue de baptismo siue de alia vita. Illa tamen de baptismo magis est literalis. Et sic est sensus. Sicut terra culta si iterato profert spinas: quantum colitur: sed comburitur: sic homo peccans post baptismum ulterius non abluitur. Et tangitur circa bonam terram. Primo beneficium impesum. Secundo fructum quem profert ibi. (Et generans herbam et cetera.) Tertio premium ibi. (Accipit benedictionem et cetera.) Terra ista est cor humanum. Luc. 8. Quod autem ceciderit in terram bonam hi sunt qui in corde bono et optimo et cetera. quod dicit terra quia sicut terra indiget pluuia: ita homo indiget gratia dei. ps. Visitasti terram et inebriasti eam. Esa. 55. Quomodo descendit imber et nix de celo et illuc ultra non reuertitur: sed inebriat terram et infundit eam et germinare eam facit et cetera. Sed beneficium quod percipit est doctrina fidei quasi imber superueniens quam dominus pluit in cordibus auditorum mediatoribus predicatoribus et doctoribus. Esa. 5. Nudabo nubibus ne pluam super eam ymbrem. Job. 36. Effundit ymbres ad istam gurgitum qui de nubibus fluunt et cetera. Nunc ymbrem bibit quando quod audit intelligit: et ad illud afficitur. Esa. 55. Omnes sitientes venite ad aquas et cetera. Ista doctrina est desuper veniens quia est super se: et quantum ad principium huius doctrine. Quedam enim doctrina est de terra: quia. s. homo inheret terrenis. Alia est de celis: que. s. docet celestia. Jaco. 3. Non est ista sapientia desursum descendens: sed terrena animalis et diabolica. Et post sequitur ibidem. Que autem desursum est

sapientia: pimum quidez pudica e rē. Vel super se. idest sup facultatem humane rationis. Ecclesi. 3. Plurima sup sen sum hominum monstrata tibi sunt. Dicit autem nō semp nec raro: sed sepe: qz vt dicit Augustinus. r habetur hic in glosa. Si semp vilescit. si raro nō sufficit r negligitur. Job. 16. Audiui frequēter talia. Fructus est. qz generat herbam optimam cultozibus. Ita sunt bona opera que facit homo per doctrinam susceptā. Heñ. i. Herminet terra herbam viuentem rē. Ita terra colitur primo a deo. Joan. 15. Pater meus agricola est rē. Colitur etiam a prelato. i. Corinthio. 3. Ego plantauī apollo rigauit rē. Colitur etiam ab homine ipso. Prover. 24. Diligenter exerce agrum tuum Est ergo oportuna deo ad gloriā. pme. cori. io. Omnia in gloriā dei facite. Alijs ad meritum r ad gloriā. i. Thef. 2. Vos estis gloriā nostra r gaudium. Ipsi vero operanti ad vitā eternā. Ro. 6. Habetis fructū vrm in sanctificationem: finē vō vitā eternam.

Deide cum dicit. Accipit benedictionem a deo. ostēdit premium. s. benedictionem diuinam. Ita autem benedictio nihil aliud est qz factio bonitatis in nobis. Que quidē in presenti vita fit imperfecta: sed in futuro erit perfecta. i. Petri. 3. In hoc vocati estis vt benedictionem hereditate possideatis.

Deide cum dicit. Proferens autē rē. agit de mala terra de qua primo supponit beneficium qd dictus est. Secūdo ponit malum fructū dicens. Proferens autem rē. Tertio ostendit penam ibi. Reproba est rē. Fructus g sunt spine. idest minora peccata. r tribuli. idest maiora que pungunt conscientiam propriā. r quādoq; etiam alienā: illa. s. que sunt cōtra proximos. Heñ. 3. Spinas r tribulos germi nabit tibi. In pena vero ponit tria. s. diuinā reprobationez iudiciariam condemnationē ibi. Maledicto proxima. Et finalem punitionem ibi. Cuius cōsumatio rē. Quantum ad primū dicit. Reproba est. Sicut enim predestinatio est cōdemnationis. Or ergo aliquis frequēter rigetur pceptis salutaribus signus est reprobatiōis si persistat in peccatis. Jere. 6. Argentū reprobū vocate eos: qz dñs piccit eos rē. Cōdemnatio est quia pima maledicto. Mat. 25. Ite maledicti in ignem eternum rē. Punio est cuius cōsumatio in combustionem r cibis ignis.

Lectio.

III.

Confidimus autem de vobis dilectissimi meliora r viciniora salutis: tam r si ita loquimur. Non enī inustus est deus vt obliuiscatur operis vestri r dilectionis quam ostenditis in nomine ipsius: qui ministratis sanctis r ministratis. Lupim⁹ autem vnumquemq; vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad expletionem spei vsq; in finem vt non segnes efficiamini. verum imitatores eorum qui fide r patientia hereditabunt promissiones.

Quia apostolis multa que dura videbant de statu istorum dixerat: modo ne ex illis desperaret ostendit qua intentione hoc dixerit. s. vt ipsos a periculis retraheret. Unī circa hoc duo facit. Primo enī ostēdit fiduciā quā de ipsis habebat. Secūdo subdit rationem confidentie ibi. Non enī iniustus deus rē. Dicit ergo. Ita dixi q terra q pfert spinas r tribulos rē. Et ne credatis q ego tales vos reputem confidimus de vobis dilectissimi r hoc ppter fidem

r charitatem meliora r viciniora salutis. Ubi commendat statum ipsorum ex duobus. s. ex eo qd ias erāt: qz ex quo dicit meliora supponit qz erāt in bono statu. r ex eo qz expectabāt in futurū. Unde dicit viciniora salutis. Ro. 13. Nūc autē propior est nostra salus qz cum credidimus. Quanto enim qz pficit in bonis tanto magis appropinquat salutis. Sequit. Itaq; r si ita loquimur. i. qz r si sic loquimur. B ē vt reddam⁹ vos cautos r B pcedit ex charitate. ps. Corripiet me iustus in mīa r increpabit me.

Deide cū dicit. Nō ē. n. iniustus deus rē. ostēdit rōnez fidētie que duplex est. Una ex bonis ipsoz pteritis. Alia ex pmissione dei ibi. Abzac nāq; rē. Quia vō apls duo dixerat. Unū. s. qz de ipsis cōfidebat. Aliud qz aspere ipsis loquebat. iō vno facit. Prio. n. assignat rōnem pmi. Secūdo rōnē scōi ibi. Lupim⁹ aut rē. Rō autē qre ipse de his pfidat. hec ē. qz recordat multoz bonoz q ipsi fecerunt. Unī dicit. Cōfidim⁹ aut rē. Et qre: qz nō est iust⁹ de⁹ vt obliuiscatur rē. Cōtra. Ecce. is. Si auerterit se iustus a iusticia sua rē. Et paulo post ibidē segt. Dēs iusticie eius nō recordabunt. Et ibi subdit. Quia via dñi equa est. Rūdeo dicē dū est qz hō q cadit post grām dupl⁹ pōt se hēre. Uno mō qz in malo perseveret r tūc deus oēs iusticias ei⁹ obliuiscitur. Alio modo qz peniteat r tūc bonoz pcedentiu recordat: qz reputatur sibi ad meritum. Unī dicit glo. qz mortificata reuiscit. Sz tūc vt dubiū qz stat qz iusticia respicit meritū. si g iusticia dñi exigit qz deus nō obliuiscat si peniteat sicut dic glo. Ergo cadit sub merito qz resurgat a pctō. r sic meref grāz: qd ē impossibile. Rūdeo dicēdum est qz duplex est meritum. Unum qd initū iusticie r illud est meritum pdigni. Aliud qd soli misericordie inititur quod dicit meritum congrui. Et de isto dicit qz iustum est. idest cōgruus qz homo qui multa bona fecit mereatur. Ita enim misericordia est adiuncta quodāmodo iusticie plusq; in illo q nunq; aliquid fecit. Et isto modo nō obliuiscit de⁹ operis nostri r dilectiōis. Soli. n. charitati debet vita eterna. Jo. 14. Si quis diligit me fmonē meū seruabit. Quicqd. n. nō est ex charitate nō ē meritoriu. i. cori. 13. Charitatem nō habēā nihil mihi pdest. Et iō hic nō dicit tm operis vri: sz addit dilectiōis. qz ēr sicut dic gregor⁹ nō ē amor dei ociosus Operat. n. magna si ē: si operari rēnuat amor nō est. i. Jo. 3. Nō diligamus verbo neq; lingua: sed opere r veritate. Jo subdit. Quā ostēditis in noie ipsius. Col. 3. Qd quodcunq; facitis in verbo aut in opere: oia i noie dñi nri iesu xpi rē.

Quid aut ostēderint r in quo ostēdit qz ministratis sanctis. s. subueniēdo necessitatibus sanctorū. Mat. 20. Qui cūq; voluerit iter vos fieri maior sit vester minister. Ro. 12. Necessitatib⁹ sanctorū cōicātes. Et qz in oib⁹ est necessaria cōtinuatio. iō subdit. Et ministratis r iō si peccastis ex diuina mīa adiuncta iusticie dabit veniam.

Cōsequēter cū dicit. Lupim⁹ aut rē. Assignat rōnē qre ita dure locutus fuerat. s. ex desiderio salutis ipsoz. Unde circa hoc tria facit. Quia primo ostēdit suū desideriu. Secundo subdit imminens periculū ibi. Ut nō segnes efficiamini rē. Tertio declarat per exēpluz ibi. Uez imitatores rē. Dicit g nō dixim⁹ ista quasi desperantes de vobis: sed magis qz cupim⁹ vnuquēq; idest de vnoquoq; vestrū Phil. i. Testis est mihi deus quomodo cupiā vos oēs i vi scribis iesu xpi. Sed quid cupimus? Ostendere eandez sollicitudinem. idest vt sitis solliciti ostendere per exhibitionē operis hāc sollicitudinē ad bona: quā semper habuistis. Unde patet qz ad opera pietatis requiritur sollicitudo. Luce. 10. Martha martha sollicita es rē. Item ad pziām salutem. z. Tymoth. 2. Sollicite cura te ipsum probabilem exhibere deo. Et quare ad expletionem spei. scz vt implendo quod cepistis consequamini quod speratis.

Ro. 5. Spes nō cōfundit. Et hoc totū vsq; in finē. Qui. n. perseverauerit vsq; in finē hic saluus erit.

Deinde cuz dicit. (Ut nō segnes efficiamini rē.) ostēdit periculuz quod est pigricia: rē est segnities timor future bone operatiōis pp timorē. s. vel ne deficiat vel ne peniteat. puer. 22. Piger dicit. leo est in via. Unde pigri semp allegant impedimenta.

Deide cuz dicit. (Uerū imitatores rē.) ponit exemplū. Quasi dicat. Nō sitis pigri sed magis imitamini accipiendo exempluz in pphetis. Jac. 5. Accipite exempluz patientie rē. Et seqtur. Pphetas. Et in alyis scis. s. aplis. p^o Lor. ii^o. Imitatores mei estote sic rē ego xpi. Sitis g̃ imitatores eoz q̃ fide sine qua ipossibile est placere deo. Infra. ii^o. Et patiētia cōtra aduersa: hereditabūt pmissiōes. Per fidez enī formata rē patiētiā acqritur hereditas pmissa. Infra. ii^o. Scī p fidē vicerūt regna rē. **C Lec. III.**

ABrae namq; promittens deus: quoniam neminem habuit per quez iuraret maiorem: iurauit per semetipsum dicens: nisi benedicens benedicam te multiplicans multiplicabo te: rē sic longanimitate ferens adeptus est repromissionem. Homines enim per maiorem sui iurant: rē omnis cōtrouersie eozum finis ad confirmationez est iuramentum. In quo abundantius volens deus ostendere pollicitationes heredibus immobilitatem consilij sui interposuit iusiurandum vt per duas res immobiles quibus ipossibile est mētiri deum fortissimuz solatium habeamus qui confugimus ad tenendam propositam spem: quam sicut anchoram habemus anime tutam ac firmaz rē incedentem vsq; ad interiora velaminis: vbi p̃cursor pro nobis itrouit iesus sm ordinē melchisedech p̃tifer fact^o in eternū.

Supra apostolus ostēdit cām quare de istis cōfidebat: rē hoc ppter bona que fecerūt: hic ostēdit idēz ex pmissiōne facta patribus. Vñ circa hoc facit duo. p̃mo enī p̃mittit pmissiōne. Sc̃do assignat rōnem dictoz ibi. (Homines enī per maiores sui rē.) Circa p̃mū tria facit. p̃mo enī ostēdit cui facta sit pmissiō. Sc̃do ostēdit pmissiōnis modū esse conueniētē ibi. (Quoniā neminez habuit rē.) Tertio pmissiōis effectū ibi. (Et sic longanimitate rē.) Promissiō facta est abrae. Gal. 3. Abrae dicte sūt pmissiōes rē. Et huius est ratio. qz per fidē iheremus deo: rē ideo per fidem cōsequimur pmissiōes. p̃mū enim exemplū fidei fuit in abraam. rē hoc qz p̃mus recessit a cōsortio infidelū. Heñ. 12. Egredere de terra tua rē. Sc̃do qz p̃mus aliquid credidit qd erat supra nām. Ro. 4. Qui cōtra spem in spe credidit rē. Unde Heñ. 15. Credidit abraam deo rē reputatum est ei ad iusticiā. p̃mus enim accepit signaculuz fidei. s. circūcisionē. Ro. 4. **C Mod^o pmissiōis ē q̃stuz ad duo. p̃ q̃m ad iuramentū iterpositū. 2° q̃m ad vba pmissiōis ibi. (Nisi benedicēs benedicam tibi.) Dicit g̃. deus volēs ostēdere pmissiōne suā firmā rē stabile: qz nō habuit maiore se per quez iuraret. ps. Excelsus super oēs gētes dñs rē. Iurauit per semetipm. Heñ. 22. Per memetipm iurauit dicit dñs rē. In quo habes exēplum q̃ iuramentuz de se non est illicitū: qz scriptura nihil deo attribuit qd de se sit peccatū. Intēdit enī scriptura nos ad deū ordinare rē ducere. Ephe. 5. Estote imitatores dei sicut filij charissimi rē. Tamē iterdicit frequētia iuramenti. Ecce. 23. Iurationi nō as-**

sueteat os tuū rē. Item iuramentū in vanū. Exod. 20. Nō sumes nomē dei tui in vanū rē.

Cōsequēter cū dicit. (Nisi benedicēs rē.) ostēdit modū pmissiōis. Quasi dicat. Nō credat mibi nisi benedicaz tibi: vt sit modus iuradi quasi p excreationē. Dicit autē benedicēs qd p̃tinet ad bonoz collationē. B̃ndictio enī dñi diuites facit: sicut dī puer. 10. Et multiplicabo te: qd etiaz p̃tinet ad plis numerositatē. Et vtrūq; fuit abrae pmissū sicut p̃ Heñ. 14. r. 25. Ingeminat autē benedicens vt desigmet bona tēporalia rē spūalia rē trinitatē b̃ndictiōis. Uel b̃ndicēs b̃ndicam in multitudie plis sancte: que Heñ. 22. designat per stellas celi. vbi dī. Suspice celum rē numerositas plis male rē peruerse que ibidē. s. 22. cap^o designatur per arenā maris. Ingeminat etiam multitudo qd est vel ppter numerositatē plis bone vel male. Uel ppter cōtinuitatē multitudinis. Uel b̃ndicā in bonis gratie rē multiplicabo in bonis glorie. ps. Quaz magna multitudo dulcedinis tue dñe rē. **C Effectus pmissiōis fuit qz longanimitate ferens rē. Longanimitas est nō soluz in faciēdo magis aliqd: sed etia in expectādo in longū. Abraā autē pmissiōne habuit nec vnq; passus pedis terre possedit: vt dicit Act. 7. Et vsq; in senectutē prolē nō suscepit rē tamen a spe nō decidit. Jac. 5. Accipite exemplū fratres mei mali exitus rē longanimitatis rē laboris rē patiētie pphetas rē. Esa. 51. Attendite ad abraā patrem vrm rē.**

Deinde cuz dicit. (Homines enī per maiores rē.) ponit rōnē predictoz: rē circa hoc facit tria. p̃mo enī ponit humanā cōsuetudinē. Sc̃do assignat rōnez cōsuetudinis ibi. (In quo abundātius rē.) Tertio subdit fructū rōnis ibi. Ut per duas res immobiles rē. Cōsuetudo enī humana duplex ponit. Una q̃tum ad id per qd iurat. Alia q̃tum ad effectū iuramenti ibi. (Et oīs cōtrouersie rē.) Illud autē per quod iuratur est maius: rē hoc rōnabilr. Nihil enim aliud est iurare nisi dubium cōfirmare. Sicut g̃ in sciētys nihil cōfirmat nisi per id qd est magis notū. Ita qz nihil certū est apud hoies q̃ deus ideo per ipm tanq; per maius rē certius iuratur. S̃z cōtra. Quadoq; enī iurat per filius quā minor est vt cū dicit per xpm. Aliquādo vero per creaturā sicut ioseph iurauit p salutē pharaonis. Heñ. 42. Rñ deo. Dñm est qz duplex est modus iuradi p deū. Uno mō p simplicē attestatiōe: vt cū absolute dī p deū ita ē. Quasi dicat. Testis est mibi deus qz ita est sic dico. Ro. 8. Testis est mibi deus cui fui in spū meo rē. Aliquādo vō per excreationē qd fit quādo aliquid obligat ad vindictā deo si nō sit ita. puta caput vel aīa vl aliqd h̃ sic iurauit apls. 2° Lor. p. Testem deū inuoco in aīam meaz. Quasi dicat. Obligo aīam meā p testimonio p quo ipm nomē dei assumo. Et istud est grauissimū. Per creaturā aut iurat nō in q̃tum est talis: sed in q̃tum in ipsa relucet aliqd indicium dīne potestatis. Qz enī oīs potestas a deo est. Ro. 13. in q̃tum aliq; exercet ptatē sup aliquā multitudinē si iuratur p ipm iurat p deuz cuius potestas in ipso relucet. Et sic iurauit ioseph per salutē pharaonis. Hoc est ergo qd dicit homines per maiores sui iurant.

Deide cū dicit. (Et oīs cōtrouersie rē.) ponit effectū iuramenti q̃ in B̃ consistit qz p iuramentū finit oīs cōtrouersia. sic n. i sciētys qñ resoluit vsq; ad p̃ma p̃n^a dem̃rabilia gescit ita dīna lege itroductū ē qz cū puenit ad p̃mā vitatē ē status: qd fit qñ ipa in testimoniū iuocat. Exo. 22. Applicabitur ad deos rē iurabit. rē sic sopit oīs qd rē cōtrouersia.

Deide cuz dicit. (In quo abundātius rē.) ponit rōnē qre deus voluit iurare. s. ad ostēdēdā firmitatē pmissiōis sue. Vñ dicit. In quo. i. eo ipso deus iterposuit iuramentum volens abundātius rē. Abūdans enī fuit qd pmissiō: s̃z abun-

Ad hebreos

dantius fuit qđ iuravit. Volēs inq̄ ostēdere heredit̄ pol-
licitationē. i. rei pollicite. Rom. 9. Qui filij sunt p̄missiōis
estimātur in semie. Ostēdere inq̄ imobilitatē. Sciēdū
est qđ in his que a deo p̄cedūt duo sunt cōsiderāda: scz ipse
p̄cessus rex̄ r̄ cōsiliuz dei a quo talis p̄cessus causatur.
Cōsiliuz dei est oīno imobile. Esa. 46. Cōsiliuz meū stabit
r̄ oīs voluntas mea fiet. Sed dispositio est bñ mutabilis.
Nā dñs aliquādo p̄nūciat aliquid s̄m qđ exigit ordo r̄ p̄-
cessus rerū sicut patet Esa. 38. Dispone domui tue: qz mo-
rieris tu r̄ nō viues. Dabebat enim cursus infirmitatis qđ
ex illa moreret. Et similiter Jone. 3. Adhuc quadraginta
dies r̄ niniue subuertetur: qz ipsa meruerat submersionez
sui ipsius. Jere. 18. Repēte loquar aduersus gētes r̄ aduer-
sus regnū: vt eradice: r̄ destrua: r̄ disperdas illud. Si peni-
tentiā egerit gens illa a malo suo quod locutus suz aduer-
sus eam:agam r̄ ego penitentiā super malo qđ cogitauit:
vt facere ei r̄c. Et tūc p̄phetia est cōminatiōis. Quādoqz
vero p̄nūciat aliquid s̄m qđ respicit cōsiliuz dei eternuz: r̄
super hoc deus nūq̄ penitet nec illud retrahit. p̄ Reg. 15.
Triumphatoz in israel nō parcat r̄ penitudine nō flectet.
Tamē sciēdū est qđ quādocūqz dñs p̄mittit aliqd sub iu-
ramēto est p̄phetia p̄destinatiōis que est oīsua diuini
cōsili. Et ista p̄missio penitus imutabilis est.

Deide cū dicit. (Ut per duas res r̄c.) Ostēdit fructū p̄-
missiōis: r̄ p̄mo ostēdit quis sit ille fructus. Scđo quis cō-
sequat̄ hūc fructū ibi. (Quaz sic anchorā r̄c.) Fructus au-
tē est vt spes nostra sit certa. Un̄ dicit. Ut habeamus for-
tissimū. i. firmissimū solatiū spei per duas res imobiles qđ
bus impossibile est mētiri. s. per deuz qui p̄mittit qui nō
mētitur. Num. 23. Nō est de? vt filius hoīs vt mētiat r̄c.
Et per iuramētū in quo est maior firmatio vitatis. Sciē-
dū est autē qđ sicut delectatio sensibilis est experiētia sen-
sibilis r̄ memoria de p̄terito: ita spes de futuro. p̄ Mach.
2. Dēs qui sperat in ipso nō ifirmant. Esa. 40. Qui sperat
in dño mutabit fortitudinē: assumēt pēnas vt aquile cur-
rēt r̄ nō laborabūt r̄c. Dabeamus inq̄ nos qui ofugimus
a malis. s. mūdi ab impugnatione hostis ad tenēdā p̄positā
nobis spem. ps. Dñe refugiu es nobis. puer. 18. Turris for-
tissima nomē dñi. Ad ipsaz currit iustus r̄ exaltabit.

Deide cum dicit. (Quā sicut anchorā r̄c.) Ostēdit qđ fi-
deles p̄missionē istam cōsequatur: r̄ vti quadā similitu-
dine. Cōparat enī spem ipsi anchorę que sicut in mari na-
vē imobilitat: ita spes aīaz firmat in deo i hoc mundo qui
est quasi quoddaz mare. ps. Hoc mare magnū r̄ spaciosuz
manibus. Ista tamē anchora debet eē secūra: vt. s. nō defi-
ciat. Un̄ sit de ferro. z. Thimo. p̄. Scio cui credidi r̄ certū
sum r̄c. Jte debet eē firma: vt. s. nō cito a navi remoueat:
ita hō v̄z alligari isti spei sic anchora nauī alligat. Est autē
differētia iter anchorā r̄ spem: qz anchora in imo figit: sed
spes in sumo. s. in deo. Nihil enī in p̄nti vita est firmū vbi
aīa posset firmari r̄ quiescere. Un̄ Heñ. 8. Dicit qđ colum-
ba nō inuenit vbi requiesceret pes eius. Et ideo dicit qđ v̄z
icedere vsqz ad iteriora velaminis. Aplūs enīz per sancta
que erāt in tabernaculo itelligit status p̄ntez ecclesie: sed
per sanctafanctoz que per velum distinguebant a sanctis
itelligit status future glorie. In illo ḡ vult qđ figat ancho-
ra spei nostre qui est modo velatus ab oculis nostris. Esa.
64. Oculus nō vidit deus absqz te que p̄parasti expectan-
tibus te. ps. Quam magna multitudo dulcedinis tue dñe
quā abscondisti timētibz te. Vanc ibi fixit p̄cursor noster
qui ibi igressus est. Un̄ Jo. 14. Vado parare vobis locuz.
Mich. 2. Ascēdit p̄dēs iter ante eos. Et ideo dicit qđ ipse
tāqz p̄cursor p̄ nobis igressus est in iteriora velaminis:
r̄ ibi fixit spem n̄am sic dicit in collecta in vigilia r̄ in die
ascēsiōis. Tamē qz itra velum nō licebat itrare nisi sumo

sacerdoti. Leuit. 16. Ideo dicit qđ iesus qđ p̄ nobis igressus
est: factus ē p̄tifer i eternū s̄m ordinē melchisedech. Ec-
ce qđ elegāter redit apls ad p̄positū suuz. Ipse enī ceperat
loqui de sacerdotio: r̄ tamē fuerat multū digressus: s̄z nūc
ad istud redit sicut ps. CAP. VII.

It enim melchisedech rex sa-
cerdos dei sumi q obuiauit abrae
regresso a cede regum: r̄ benedixit
ei: cui r̄ decimas omnium diuisit
abraam: primuz quidem qui inter-
pretatur rex iusticie. deinde autem r̄ rex salem:
quod est rex pacis: sine patre: sine matre: sine
genealogia: neqz initium dierum: neqz finē vi-
te habens: assimilatus autēz filio dei manet sa-
cerdos in perpetuum.

Supra apls. 5. cap. p̄banit xpm eē sacerdotē. In. 6. autē
ca: iterposuit qđā ad p̄parādos aīos auditoz: hic redit ad
suū p̄positū. Intēdit enī p̄bare excellētiāz sacerdotij xpi
ad sacerdotiū leuiticū. Et circa h̄ facit duo. P̄rio. n. ostēdit
excellētiā sacerdotij xpi ad sacerdotiū veteris testamēti.
Scđo ostēdit qđ fideles debēt sacerdoti xpo reuerētē sub-
di. Et h̄ in medio decimi capli ibi. (Dabētes itaqz frēs fi-
ducia r̄c.) Circa p̄mū duo facit. P̄rimo enī ostēdit p̄roga-
tiā sacerdotij xpi sup leuiticos ex p̄te p̄sone ipsi? sacerdo-
tis. Scđo ex p̄te misterij. s. cap. ibi. (Capl̄z aut sup ea r̄c.)
Circa p̄mū duo facit. Qz p̄mo ostēdit exētiā sacerdotij xpi
ex p̄missione dīna. Scđo ostēdit necitatez sacerdotij eius
ibi. (Talis enī decebat r̄c.) P̄missione v̄o ostēdit p̄ illud
ps. Iuravit dñs r̄ nō p̄nitebit euz r̄c. Un̄ tria ostēdit ad p̄-
positū suū p̄baduz. P̄rio illud qđ dī s̄m ordinē melchise-
dech. Scđo illud qđ dī iuravit ibi. (Et q̄tū ē nō sine iure
iurādo r̄c.) Tertio illud qđ dī. Tu es sacerdos ibi. (Et alij
qdem plures r̄c.) Circa p̄mū duo facit. Qz p̄mo ostēdit si-
militudinē ad melchisedech. Scđo ex hac similitudie p̄fert
sacerdotiū xpi leuitico ibi. (Intuemini aut r̄c.) Circa p̄-
mū duo facit. qz p̄mo describit cōditiones melchisedech.
Scđo ostēdit quō cōueniūt xpo ibi. (P̄rimū qđ r̄c.) Des-
cribit aut melchisedech. p̄mo ex noīe cū dicit. Hic autem
melchisedech. Sic enī nomiat eū scriptura. Heñ. 14. Ubi
habēt hystoria quā apls hic supponit. Et h̄z Ho. hebrei di-
cunt ipm fuisse Sem p̄mogenitū Noe: r̄ tūc qñ Abraā ha-
buit victoriā erat annoz 390. a. s. 309. r̄ occurrit abrae ne-
poti suo. Scđo describit eū a dignitate. Erat enīz rex r̄ sa-
cerdos. Quātū ad p̄mūz dicit. Rex salē r̄c. Et s̄m aliquos
salē dī hierlm. S̄z h̄ hieronymus in qđā epla: qz vt ipse
dicit nō poterat eē qđ ei occurreret a hierlm qđ pbat ex si-
tu. Alj aut dicit qđ salē dī ille locus: de quo dī Jo. 3. qđ iux-
tā illuz ioānes baptigabat r̄ menia illius loci erāt adhuc tpe
hieronymi. Quātū ad 2^m dīc. Sacerdos dei sumi. Antiqui-
tus enī ille qui iter filios erat antiquior erat sacerdos. S̄z
v̄z est qđ tpe abrae multū inualuerat cultus ydoloz. Et
iō ne credat qđ eēt sacerdos ydoloz addit dei sumi. s. per
eēntiā nō p̄ participationē vel nuncupationē. Deus enim
est creator: oīum eoz qui dicunt̄ dy: siue p̄ participationē:
siue p̄ errore. ps. Rex magnus sup oēs deos. Esa. 61. Vos
sacerdotes dñi vocabimini r̄c. Tertio d̄scribit eū ab offō.
sacerdos enī medi? ē iter deuz r̄ pplm. Debz ḡ aliqd pplō
cōferre. s. spiritualia r̄ aliquid ab ipso accipere scz tempo-
ralia. p̄ 2° Cor. 9. Si nos vobis spiritualia seminauimus nō
magnuz est si carnalia vestra metamus. P̄rio ḡ debz exhi-
bere ofortationē p̄ bona monita. Un̄ dī Heñ. 14. qđ quat-
tuoz reges vicerūt quinqz reges r̄ captiū duxerūt loth